

"ENGEDJÉTEK HOZZÁM A GYERMEKEKET..."

Szent Márk evangélista fenti idézete valósult meg a Mindenható Isten kegyelméből 2015. június 14-én a vencesellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban, amikor is ünnepi Szentmise keretében 4 gyermek járult először szent áldozáshoz. Veres Dóra, Tóth Róbert, Mészáros Eszter és Kiss István 4. osztályos tanulók hitoktatójuk és Plébános atya vezetésével vonultak be a templomba, hogy méltó és illő helyet készítve, első alkalommal fogadják lelkükbe a legszentebb Oltáriszentségben jelenlévő Jézus Krisztust. Ezt az ünnepi pillanatot szüleik, nagyszüleik, rokonaik és az egyházközségek tagjainak jelenlétében élhették meg.

Az elsőáldozók figyelmébe: Gondolatok az elsőáldozóknak: Egy-két éve, amikor az egyik plébánián, az első szentáldozás előtti szentgyónásukat végezték a gyerekek, az egyik gyerek miután befejezte a gyónását, kilépve a gyóntatófülke ajtaján, így szólt a többiekhez: „Ez jó volt!” Igen. Jó volt. Nem csak azért, mert a jól sikerült szentgyónás mindig öröm, hanem mert: Igen, kereszténynek lenni jó! Jó, mert: hitünk hozzásegít minket ahhoz, hogy felnőve egy rendezett, Istentől megáldott életet tudjunk élni. Jó nekünk, mert a nehézségekben se leszünk soha egyedül, magunkra hagyatva. Mert van egy Istenünk, akihez fordulhatunk, akihez imádkozhatunk. Akit bár nem látunk, mégis tudjuk, hogy ott van mindenhol. Akit tegezhetünk, és akire rábízhatjuk minden örömünk és bánatunk. Aki mint a legkedvesebb édesanya öleli magához gyermekeit, és mint a leggondoskodóbb édesapa, óvja minden lépésünk. Nagyon jó nekünk, mert Ő minden sötétségbe, minden kudarcba képes számunkra fényt és reményt hozni. Nagyon jó, hogy a szüleitek megkereszteltettek benneteket, vállalva, hogy titeket vallásosan fognak nevelni. Szentáldozásotok napja bizonyíték volt arra, hogy szüleitek teljesítették is ígéretüket. Bizonyára sok áldozatot hoznak értetek, gondoskodnak rólatok, nevelgetnek benneteket... de mindamelllett a legszebb tudományra, a szentek tudományára, a mi hitünkre tanítanak benneteket, mint ahogy ezt segítették az elmúlt években hitoktatóitok is. És nagyon jó nekünk, mert végre elérkezett a nap, amikor többé már nem csak kis keresztet kaptok a szentmisében, annak jeléül, hogy Jézus szeret benneteket, hanem az ostyában hozzátok is eljön vendégségbe, szívetekbe-lelketekbe az Úr Jézus Krisztus. Óriási ajándék. Fel sem tudjuk fogni. De ezt nem is felfogni kell, hanem hinni. Egyszer Szent Lajos francia királyhoz szaladtak a szolgálói és jelentették: “Felség, azonnal jöjjön a templomba, nagy csoda történt! A Szentségtartóban levő nagy ostyában kis gyermek alakjában látható az Úr Jézus!” Tudjátok mit felelt a király?! “Nem megyek! Menjenek azok, akik nem hiszik azt, hogy Jézus valóban jelen van a Szentostyában! Én jobban hiszem ezt, mintha szemmel látnám!” Jézus lakomát készített számotokra. Igaz, nem az otthoni finomságok vannak az oltáron, de annál sokkal értékesebb. Jézus annyira szeretett bennünket, hogy a legdrágábbat adja számunkra: saját Testét és Véréát a szentostya színe alatt. Úgy szeret téged, hogy neked

ajándékozta szívét-lelkét, mindenét. De ez a Jézus, aki hidat emel az ember és Isten közé, Ő hív és vár is téged. Szüntelen. Mint ahogy azon a vasárnapon kézen fogva bejöttünk a szentmisére, úgy fog téged állandóan kézen az Úr, és vezet. Ne legyünk hát hűtlenek hozzá! Jézus nem csak abban a szentmisében várt rád, hanem a jövő héten is, és életed végéig minden vasárnapon. Nem véletlen az sem, hogy XVI. Benedek pápa ezt az évet a Hit évének hirdette meg. Egyszer egy elsőáldozásra készülő kisgyerek megkérdezte tőlem, hogy miután elsőáldozó volt, nem kell többet hittanra járnia? Az alapvető hitigazságok elsajátítása nem azt jelenti, hogy én már kész keresztény vagyok. Ezek jelzőtáblák számunkra, hogy Jézussal együtt tudjunk haladni, de a hit megélése ennél sokkal többet jelent. Egy egész életen át tartó tanulást. Kalandos utat, melyen sose fogunk eltévedni, míg az Úr Jézus lesz a társunk.

Az elsőáldozási Szentmisén készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

2015. július 1.

KRISZTUS SZENT TESTÉNEK ÉS VÉRÉNEK ÜNNEPE

Az Úrnapja Krisztus szent Testének és Vérének ünnepe. Szentháromság ünnepe utáni csütörtökön, Magyarországon a következő vasárnapon tartott főünnep. A nagycsütörtöki ünneplés a nagyhét hangulata miatt nem tudja az öröm hangulatát kellőképpen kifejezni. Ennek az Oltáriszentségben köztünk lévő megtestesült Krisztusnak a lelkes ünneplését szolgálja az Úrnapja. Az ünnepi szentmise után körmenettel folytatódik a liturgia. A XII. században nagyon

elterjedt Berengar Tours-i kanonok (†1088) tévántánítása az Eucharisztiaóról: tagadta Krisztus jelenlétét a kenyér és bor színében, és csak jelképes jelenlétet vallott. Bár többször letette az igaz hitvallást, de ezt minden alkalommal visszavonta. Ebben a légkörben nagy jelentősége volt annak a magán-kinyilatkoztatásnak, amelyben Szent Julianna ágoston rendi szerzetesnővér részesült. Az Üdvözítő azt a szándékát közölte vele, hogy a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön külön ünnepe legyen Krisztus Testének és Vérének. Ő ezt 21 év múlva mondta el lelkiatyjának, és csak 37 év múlva, 1246-ban ünnepelték meg először Úrnapját Lüttich városában. IV. Orbán pápa (1261–64) csak akkor rendelte el az ünnepet, amikor 1264 nyarán tudomására jutott, hogy Bolsenában egy pap kezében átváltoztatáskor a Szentostya vérezni kezdett. A véres korporálét megmutatták a szomszédos Orvietóban tartózkodó pápának, aki ekkor elrendelte az ünnepet. Hirtelen bekövetkezett halála miatt azonban a végleges rendelkezés csak 1312-ben készült el. Ennek ellenére A népi jámborság és a liturgia direktórium címmű instrukció az ünnep elrendelésének dátumát 1264-re teszi. Ebben a lelkileg és szellemileg is nehéz században hihetetlen erőforrást jelentett az Eucharisztia ezen kiemelkedő ünnepe. Az ünnephez később kapcsolódott a körmenet is. Először csak kehelyben, illetve áldoztató

kehelyben vitték az Oltáriszentséget, később már szentségtartót készítettek különleges díszítésekkel. A barokk korban erősödött meg a körmenetek hagyománya, amely mind a mai napig megmaradt. Az Oltáriszentséget rendszerint a miséző pap vagy püspök vitte díszes baldachin alatt. Az utcák díszítése is az ünnepléshez tartozott. Szébbnél szebb virágszőnyeget készítettek, és négy oltárnál álltak meg útközben, ahol egy-egy evangéliumi részletet olvasott fel a pap, vagy a diakónus majd áldást adott; utána folytatódott a körmenet. Ennek rendjét a ma is érvényben lévő Rituale tartalmazza.

Egyházközségeinkben 2015. június 7-én tartották meg az ünnepet. A hívek már kora reggel közösen dolgoztak azon, hogy méltó és illő "hajlékot" készítsenek az Eucharisztíának. Az úrnapi sátrak ebben az esztendőben is szemet gyönyörködtetőek lettek. A Szentmisét követő körmenetben pedig minden résztvevő kegyelmekkel és áldással gazdagodott.

Istenem, köszönöm Neked, hogy végtelen alázatodban az Oltáriszentségben maradtál itt köztünk! Csodálatos ajándék, hogy eléd járulhatok és kifejezhetem hálámat minden jótéteményedért.

Meg kell vallanom, hogy nehéz mindezt rendszeresen vállalnom, viszonylag gyorsan belefáradok a meglátogatásodba. Egyre gyakrabban jelennek meg olyan gondolataim, melyek komoly indokot találnak imaalkalmak kihagyására. Hiszen már jó ideje járok Hozzád, biztos nem haragszol meg, ha egyszer-egyszer elmaradok... Ahogy ezt kimondtam, már érzem, hogy nem jó a döntésem, gondolataim az ellenséged gondolatai. Gyarlóságom miatt azonban nem akarnak tőlem eltávozni. Kérlek, Jézusom, segíts, hogy életem minden napján csak Neked szolgáljak. Kérlek, add meg a kitartás kegyelmét, hogy minden körülmények között meg tudjam találni a Te rendszeres dicsőítésedre szánt időt, mert semmihez sem mérhető az a béke és erő, amit eléd borulva, az időmet Neked szánva kapok Tőled. Dicsőséges Szentháromság, Szűz Mária, Szent Angyalok! Segítsetek, hogy Jézust az Oltáriszentségben rendszeresen tudjam imádni, és ezt soha abba ne akarjam hagyni! Ámen.

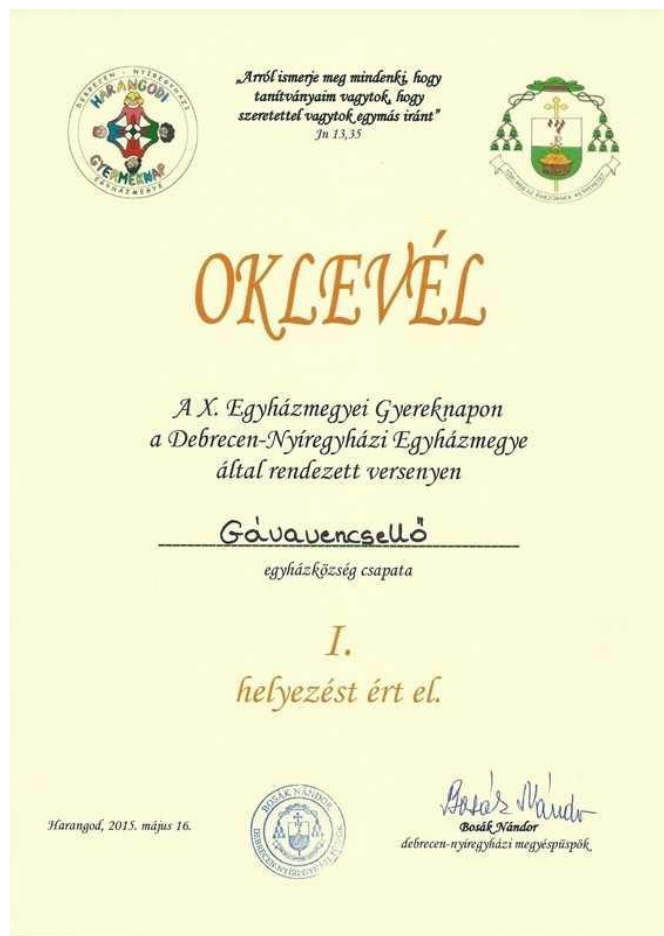
A szertartásokon készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

2015. június 8.

HARANGODI GYERMEKNAP

A jubileumi X. Egyházmegyei Gyermeknapon résztvevő 30 egyházközség 20 csapata közül I. helyezést ért el egyházközségünk csapata. Az oklevél mellett Társasjátékot és édességet nyertek a gyermekek. Szívből gratulálok és örülök mindazoknak, akik részesei voltak a játékos, vidám, szép napnak! Köszönöm a segítők munkáját, áldozatát a gyermekekért!

Ferenczi Richárd
plébános

TESTVÉREGYHÁZKÖZSÉG LETT A GÁVAI

2015. május 3-án tartotta a Gávai Római Katolikus Egyházközség, Munkás Szent József templomának búcsúi ünnepét. Az idei alkalom emlékezetessé vált a hívek számára. Ennek előzménye, hogy még 2013-ban egy pályázati forrás adta lehetőség által látogattunk el többek között a Beregszászi Római Katolikus Egyházközségbe. Akkor viszontlátogatásra hívtuk meg testvéreinket, melyre az idei templombúcsú alkalmával került sor.

Az Egyházközség hívei már az ünnepi előtti napokban azon fáradoztak, hogy minden rendben legyen és szép. A nagy napom megérkeztek vendégeink, akiknek első útja a templomba vezetett, hogy egy imádsággal hálát adjanak a megérkezésért. Ezt követően bemutatásra került a település, a templom és az egyházközség. Majd kezdetét vette a Szentmise, melyen szép számban vettek részt más egyházközségekből érkezett hívek. Az ünnepi szónok Tóth László

atya volt, a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Társszékesegyház plébánosa. Beszédében Munkás Szent József után, a munka fogalmáról elmélkedett, a munkavégzés fölényege az, hogy kiért végezzük. A Szentmise körmenettel és szentségi áldással zárult, majd ezt követően minden jelenlévőt – az egyházközség híveinek nagylelkű felajánlásából - egy szerény agapéra invitáltunk. A vendéglátás kezdetén Ferenczi Richárd plébános atya köszöntött mindenkit, majd beregszászi vendégeink részére jelképesen „átnyújtotta” az egyházközségben gyűjtött több mint 2 mázsa szárazélelmiszer adományt, valamint egy borítékban az ünnepi Szentmise perselypénzét. Vendégeink hálás szeretettel fogadták az adományokat, majd képviselőjük Bárdos István plébános atyának nyújtotta át a Beregszászi Szent Kereszt Plébánia nyilatkozatát, melyben testvérplébániává fogadták Egyházközségünket. A vendéglátást követően a beregszászi látogatókkal megtekintettük a vencesellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomot, majd Szabolcs községben az Árpád- kori templomot, a Földvárat és a Mudrány Kúriát. A nap végén az adományokat bepakoltuk a buszokba és a mielőbbi viszontlátás reményében búcsúztunk a már testvérplébániánk híveitől! Sok ember, közös munkája volt e lélekemelő nap megszervezése - melyért a jó Isten fizessen meg mindenkinek sokszorosán - és azt gondoljuk megért minden fáradságot. Közösségben voltunk, együtt munkálkodtunk, de ami fontosabb: lelkiekben is és új emberi kapcsolatokban is gazdagabbak lettünk.

A templombúcsún készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

VIRÁGVASÁRNAP EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

Virágvasárnap az Úr szenvedésének vasárnapja. Kezdetét vette a nagyhét... Ebben a szentmisében barkát szenteltünk, így vonultunk be a szentélybe. A szentmise keretében az egyházközségek énekkara a Passiót, azaz Jézus Krisztus szenvedéstörténetét énekelte. A szentmise végén a vencesellői Képviselő-testület tagjai a plébánost köszöntötték névnapja alkalmából.

A keresztény világ ezen a napon azt ünnepli, amikor szenvedése előtt Jézus felment Jeruzsálembe, hogy az ünnepi pászkavacsorát ott költse el tanítványaival. Az Olajfák hegyénél két tanítványát előreküldte egy szamárcsikóért, amelyen még nem ült ember, majd ezen vonult be a városba. Az ujjongó nép tiszteletadásaként pálmaágakkal integetett, innen a latin elnevezés: Dominica palmarum, avagy Dominica in palmis de Passione Domini, azaz pálmavasárnap az Úr szenvedéséről. Az egyházi liturgiában már az első századoktól gyökeret vertek a bevonulást felelevenítő szertartások. Jeruzsálemben 400-ban ünnepi menetben vonultak a pálmaágakat lengető hívek az Olajfák hegyéről a városba. Nem sokkal később Konstantinápolyban, majd a 11-12. században Rómában is meghonosodtak a virágvasárnapi szertartások, a hívek által magukkal hozott pálmaágak megáldásának szokása bizonyíthatóan a 8. század közepére nyúlik vissza. Az ókori világban a pálma az élet, a reménység, a győzelem jelképe volt, és a vértanúkkal is összefüggésbe hozták. Azokban az országokban - mint hazánkban is -, ahol nincs pálma, a korán bimbózó fűzfa vesszejét, a barkát szentelik meg a katolikus templomokban.

A barka beszerzésére az ünnep vigíliáján, azaz szombaton kerül sor, egyes településeken ez a harangozó feladata, máshol lányok, legények és gyerekek szedik. A virágvasárnapi szertartás a barkaszenteléssel kezdődik, majd körmenettel folytatódik.

A szentmisén ekkor olvassák fel Jézus szenvedéstörténetét, a passiót Máté evangéliumából. A megszentelt barkát a következő év hamvazószerdája előtt elégetik, ezzel hamvazza a pap a híveket.

A Szentmiséken készült fotók megtekinthetők a [Képgalériában!](#)

KÖZSÉGI KERESZTÚT

Virágvasárnap előtti szombaton, március 28-án községi keresztutat tartottunk. Szerettünk volna végigmenni a Plébániatemplom- Kápolna utca- Ast köz- Szent László utca- Kápolna utca- Plébániatemplom útvonalon, azonban a hatalmas szellőkések, a viharos időjárás ezt megakadályozta. Így a plébániatemplomon belül imádkoztuk végig a keresztutat, felajánlva a családok egységéért, a házastársak hűségéért. Bizonyára akik jelen voltak ezen az imádságon, lelki megerősítésükre szolgált.

A keresztút nemcsak Jézus passiója, nemcsak a Szentírás legnagyobb drámája, nem csupán egy szenvedéstörténet. Életünk során mi is (van, hogy nap, mint nap) átéljük a keresztút egyes állomásait, nekünk is fel kell vennünk keresztünket és fájdalmak, szenvedések közepette fel kell vinnünk azt saját Golgotánkra. Így a keresztút egy ma is élő és ható, mindannyiunkhoz szóló személyes üzenet. Üzenet nem csak a megváltásról, az Istenért és embertársainkért vállalt áldozatról, a szeretetről, hanem üzenet a reményről is, hogy a mi keresztthordozásunk sem haszontalan és fölösleges. Jézus keresztútjával értelmet adott a szenvedésnek és mindennapi gondjainkban, fájdalmainkban is erőt meríthetünk az Ő gyötrelmeiből, aki értünk és miattunk járta végig ezt az utat. Sokaknak azonban, akik önerőből próbálnak útkon járni, a szenvedések csak érdesítik és nehezebbé teszik keresztjüket. Nekik keresztútjuk az elhagyatottságban a keresztven végig ér, míg azoknak akik Jézussal egyesítik szenvedésüket, azoknak a fájdalom csak csillogóvá csiszolja keresztjüket és akik Jézussal teszik meg ezt az utat a Golgotáig, azoknak a halál árnyékát elűzi a húsvéti fény és a kereszt deszkáin a feltámadás reménye csillog.

Ferenczi Richárd
plébános

Az ájtatosságon készült fotók megtekinthetők a [Képgalériában!](#)

LÁMPÁS KERESZTÚT

Jézus körülbelül másfél kilométeres úton - Pilátus palotájától a Golgotáig - hordozta a keresztet. A hagyomány szerint Szűz Mária gyakran végigjárta ezt az utat Fia feltámadása után. Az első keresztények nagy tisztelettel vették körül a Golgota szikláját és Jézus sírját. A pogány Hadrianus császár viszont 135-ben - hogy nyomukat is eltörölje - pogány templomot épített ide. (Ezzel azonban még jobban megőrizte a szent hely emlékét). A IV. században Nagy Konstantin keresztény templomot épített a Golgotán, a

"Feltámadás templomát" (Szent Sír templomát), amely magába foglalja a keresztre feszítés helyét és a feltámadás sírját. Később néhány emléktáblát állítottak a keresztút egyes állomásainál. A középkorban alakult ki a keresztút mai formája a 14 stációval. (Ma szokássá válik, hogy egy 15. stációt is hozzátesznek, a feltámadását.) Mivel sokan nem juthattak el Jeruzsálembe, az ottani keresztútra emlékezve sokféle keresztutat építettek (Kálvária "hegyek" jöttek létre), s a nép itt járta végig a 14 stációt Jézus szenvedésére emlékezve.

A Keresztút imádság végzése közben különleges odafigyeléssel akarunk válaszolni ennek az eseménynek a tartalmára, hogy új erővel szóljon értelmünkhöz és szívünkhöz, váljék a kegyelem forrásává és hiteles részvétté. A részvét annyit jelent, egy rész a miénk. Mit jelent az, hogy Krisztus keresztjéből egy rész a miénk? Azt, hogy a Szentlélekben megtapasztaljuk a szeretetet, amely Krisztus keresztjében van elrejtve. Azt, hogy e szeretet fényénél ismerjük fel a mi saját keresztünket. Azt jelenti, hogy újra felvesszük a vállunkra és mindig ennek a szeretetnek az erejében haladunk előre... Haladjunk az életen át azt utánozva, aki „alávetette magát a keresztnek, anélkül, hogy a gyalázzal törődött volna, s most Isten trónjának jobbán ül” (Zsid 12,2).

A Munkás Szent József templomban 2015. március 13-án ilyen lélekkel vettek részt a hívek, a már hagyományos Lámpás Keresztúton. Ferenczi Richárd Plébános Atya vezetésével, a jelenlévő hívek - fiatalok, felnőttek - bekapcsolódtak az imádságba felolvasóként is. Sajnos ebben az esztendőben sem kedvezett az időjárás, hogy a templom körül állítsuk fel a lámpás keresztet és körmenetben végezzük el a szertartást. De így is nagyon jó lehetőség volt a mindenki számára, hogy lélekben gazdagodjon és gyümölcsözően készüljön Húsvét szent ünnepére.

Könyörögjünk! Urunk, Jézus Krisztus, nyugtasd meg szívünket a te Lelked fényével, hogy amíg téged követünk a te utolsó utadon, ismerjük meg megváltásunk árát, és váljunk méltókká arra, hogy részesedjünk szenvedésed, halálod és föltámadásod gyümölcseiben. Általad, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

A közös imádságon készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

EMLÉKEZÉS

Vencsellőn a Plébániatemplomban január 25-én vasárnap, a délelőtt 11 órakor kezdődő szentmise a kényszermunkára elhurcolt közel 300 sváb lakosért volt bemutatva. A szentmise végén az elhurcolás 70. évfordulója alkalmából készített emléktáblák kerültek megáldásra, amelyeken a kényszermunkából hazatértek nevei vannak megörökítve. A szentmise alatt minden elhurcoltért egy-egy mécses égett az emléktáblák alatt. Ezek az emléktáblák majd a templommal átellenben lévő emlékparkban kapnak elhelyezést a tavasz folyamán. A szentmise után rátkai fiatalok irodalmi, emlékező műsora következett, majd a Hősök parkjában az elhurcolásban elhunyt svábok emléktáblájának a megkoszorúzásával ért véget a megemlékezés a szomorú eseményre.

Ferenczi Richárd
plébános

BALÁZSÁLDÁS EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

A balázsolás, vagy balázsáldás a Katolikus Egyház egyik áldása. A pap a szentmise vége után két keresztalakba illesztett (vagy összezsavart) gyertyát tart a hívek álla alá, miközben e szavakat mondja: *Szent Balázs püspök és vértanú esedezése által mentsen és őrizzen meg téged az Úr a torokbaj és minden egyéb bajoktól az Atyának, Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Amen.*

Ezt a szertartást február 3-án, vagy az azt követő vasárnapon végzi az egyház Szent Balázs püspök és vértanú emlékére, ki Diocletianus és Licinius római császárok idején élt. A legenda szerint szerette az állatokat, azok barlangja köré csoportosultak és áldását várták, valamint védtek, őrizték. Egy asszony malacát elvitte egy farkas, de a szent imádságára vissza is vitte. Az asszony hálából gyertyát és ételt vitt a már börtönben levő püspöknek, aki megígérte, hogy mindenkit megáld, aki hasonlóképpen hozzá folyamodik. Több gyógyítást vitt véghez. Egyszer 2 égő gyertyát kereszt alakban egy gyerek álla alá tartva mentett meg, aki a torkában akadt halszájka miatt fuldoklott. Ha valaki torkán szájka akadt meg, már a 6. században ezt kellett mondani: „*Balázs vértanú és Krisztus szolgája mondja: Vagy le, vagy föl!*” Nyugaton is elterjedt tisztelete, majd a 13. században általánossá vált. Akár ember, akár állat betegedett meg, gyertyát áldoztak Szent Balázs tiszteletére. Szent Balázs napján vízszentelés is volt, amely vízzel megszentelték a templom elé hajtott állatokat.

A Szentmisén készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

GYÁSZMISE A 2014-BEN ELHUNYTAKÉRT

A gávai és a vencsellői templomban is mutattunk be szentmisét a 2014-ben elhunyt egyházközségi tagokért január 10-én szombaton. Hitvestársak, édesanyák és édesapák, nagypapák és nagymamák, testvérek, rokonok, barátok, ismerősök Ők, akiket haza szólított az Élet Ura. Közös engesztelő gyászmise keretében ajánlottuk lelküket a mindenható isten irgalmas jóságába, s köszöntük meg, hogy a mieink lehettek a földi élet idejére.

Ferenczi Richárd - plébános

Üdvözítő Jézus Krisztus! Kérünk téged, fogadd országodba híveidnek lelkét, akikért szent véredet kiontottad.

Emlékezzél meg, Uram, hogy gyarló az emberi természet, és olyanok vagyunk, mint a mezei virágok, melyek hamar elhervadnak, és a szél könnyen széthordja szirmaikat. Te, aki a keresztfán meghallgattad a hozzád folyamodó jobb latrot, és a paradicsomnak örömét ígérted néki, hallgasd meg híveidnek kiáltását is, és kegyelmesen oldozd fel a világból kimúlt szolgálád lelkét minden bűnük kötelékétől, hogy a feltámadásnak dicsőségében a választottak között részesüljenek az örök életben. Adj nekik, Uram, örök nyugodalmat, és az örök világosság fényeskedjék nekik! Ámen.
A Szentmisén készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

VÍZKERESZT ÜNNEPE EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

Vízkereszt, Urunk megjelenésének ünnepe január 6-án; a karácsonyi ünnepkör záró- és a farsang kezdőnapja. A magyar vízkereszt név az e napon végzett vízszentelésből ered. Alexandriai Kelemen szerint először a gnosztikus és eretnek Bazilidesz követői emlékeztek meg január 6-ról, Jézus keresztségéről, mert azt vallották, hogy az ember Jézus a keresztségkor vált Isten Fiává. E napot az egyiptomiak is a Nap és a Nílus vize ünnepeként ismerték. A keresztények körében 312–325 körül kezdett terjedni mint Krisztus születésének, keresztségének, a kánai menyegzőnek és a Háromkirályok (napkeleti bölcsek) látogatásának ünnepe. Később az ünnep elsődleges témája Keleten Urunk keresztsége (erre emlékeztet a vízszentelés); Nyugaton a Háromkirályok látogatása (Szt Ágoston és Nagy Szt Leó püspökök vízkereszti beszédeiben csak erről van szó). A II. Vat. Zsin. után január 6-a a Háromkirályok látogatásának ünnepe vízszenteléssel; Jézus keresztségének ünnepe a következő vasárnap. A kánai menyegzőről egy közbeeső hétköznapon emlékezünk meg. Vízkereszttel kezdődik a házszentelés időszaka. A keleti művészetben az ünnep képe Jézus keresztsége. A magyar népi kalendáriumban a karácsonyi ünnepkör zárónapja, a farsang kezdete; a víz, só, kréta és házszentelésének, régebben a mozgó ünnepek meghirdetésének napja. A lányok számára férjjósló nap. Még egyszer meggyújtják a karácsonyfa gyertyáit, szétosztják a megmaradt édességet, a fát tüzre teszik, csak egy ágacskát tüznek belőle a szentkép mögé a gonosz ellen. Délben és este még folyik a vendégeskedés, esti harangszó után a kántálás és a csillagjárás (tractus stellae; misztériumjáték).

Egyházközségeinkben január 4-én került sor az ünnep megtartására, azonban a Püspöki Konferencia előírásainak megfelelően a napja is Szentmisével megszentelendő nap lett. A Szentmise elején Plébános Atya sót, vizet és krétát szentelt, majd az új szenteltvízzel meghintette a Szentmisén jelenlévő híveket is.

Az ünnepi Szentmisén készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

A HONLAP 2014-ES STATISZTIKÁJA

Az esztendő fordulóján, sokan számot adnak az előző évről. Egyházközségi honlapunkkal már-már hagyományosan ezt tesszük most mi is. Weboldalunk adminisztrációs felületén, az ecclesia.hu fejlesztői egy statisztikai összegző programot építettek be, amely hasznos és érdekes információkat szolgáltat a honlap adminisztrátorának. Alább ezekből az információkból osztunk meg elemeket a teljesség igénye nélkül. Honlapunk látogatottsági mutatói, hónaponkénti bontásban:

JANUÁR		FEBRUÁR		MÁRCIUS		ÁPRILIS		MÁJUS		JÚNIUS	
Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő
677	22,6 %	374	44,8 %	616	64,7 %	558	9,4 %	331	40,7 %	278	16,0 %
JÚLIUS		AUGUSZTUS		SZEPTEMBER		OKTÓBER		NOVEMBER		DECEMBER	
Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/Csökkenő
206	25,9 %	304	47,6 %	220	27,6 %	174	20,9 %	236	35,6 %	277	17,4 %

Piros és zöld színnel jelöltük, hogy az adott hónap látogatottsági adatai az előző hónaphoz képest százalékosan mennyivel növekedtek vagy csökkentek.

További adatok: Weboldalunkat már külföldről is rendszeresen látogatják, az alábbi országokból: Anglia, Olaszország, Németország, Szlovákia, Oroszország, Románia, Kanada, Brazília, Hollandia, Lengyelország, Venezuela, Spanyolország, Mexikó, Ausztria, Kuvait. Egyházközségi honlapunkat legtöbbször Windows vagy Linux operációs rendszerrel rendelkező számítógépekről érték el, de Android, iPhone, iPad, Macintosh és Symbian rendszerekről is. A számítógép mellett okostelefonokon és táblagépeken is megkeresték az oldalt.

Az ismert webböngészők közül a Mozilla Firefox használata volt a leggyakoribb, ezt követte a Google Chrome, az Internet Explorer, a Safari, az Opera és az Opera Mini. Az esetek döntő többségében az ismert kereső programokat használták a látogatók oldalunk eléréséhez, de a www.gavavencsello.hu oldalról is történt átnavigálás. Azonban sok volt a direkt történő látogatás, amikor már a látogató ismeri a weboldal címét, vagy remélhetőleg kedvencként van elmentve. Bízunk benne, hogy a 2015-ös esztendőben is hasonló vagy jobb látogatottsági adatoknak örülhetünk!

JUBILEUMI HÁZASOK SZENTMISÉJE

Szent Család vasárnapján a gávai és a vencesellői templomban is hálaadó szentmise keretében köszöntöttük a kerek házassági évfordulót ünneplő hitvestársakat. A jubiláló házaspárok megújították házassági ígéreteiket és az egyházközség tagjainak jelenlétében is megköszönték Istennek életük párját. Így is szeretné az Egyház kifejezni megbecsülését a szentségi házasságban élők iránt és segíteni nekik hálát adni. Nem elég egyszer kimondani az "igen"-t, hanem minden nap meg kell újítani azt a földi élet folyamán és szeretetben, egymást kölcsönösen tisztelve és megbecsülve végigmenni az úton. Erre buzdította Őket a szentmise keretében a plébános atya.

***Uram! Segíts nekünk,
hogy mindig emlékezzünk arra a napra,***

*amikor megismerkedtünk,
és megszerettük egymást.
Segíts mindig meglátni
a jót a társamban.
Segíts, hogy közösen tudjuk megoldani gondjainkat.
Segíts kimondani egymás iránti érzéseinket..
Tudjunk bocsánatot kérni egymástól.
Uram! kezedbe adjuk házasságunkat!
Ámen!*

A jubileumi szentmiséken készült fotók megtekinthetők a [Képgalériában!](#)

SZENT CSALÁD JÁRÁS

2014. december 21-én, immár negyedik alkalommal tartottuk meg a Munkás Szent József templomban a Szent Család Járás ájtatosságát.

A már hagyománnyá vált közös imádságon szép számban gyűltek össze hívek. Ebben az esztendőben a Szent Család képet Türk Rudolf és kedves felesége Ancika néni vitték be a templomba. Plébános Atya - mint házigazda - fogadta a bevonulókat, majd imádkozta el a köszöntő imát. Ezt követően kezdetét vette az ájtatosság, mely során Egyházközségünk gyermekei és fiataljai imádkozták elő a szent olvasó örvendetes titkait. A Lorettói Litániát követően Richárd Atya köszönt el imádságos lélekkel a Szent Családtól. Az imaóra zárásaként a már megszokott helyre kísértük a Szent Család képét, mely a karácsonyi időben a kórus alatt kap helyet.

Örömünkre szolgált, hogy ezen a régi, népi ájtatosságon való részvételt, újra többen érezték fontos cselekedetnek az adventi készüllet jegyében. Bízunk benne, hogy ezzel is lélekben gazdagabbá tettük a résztvevők várakozását a Messiás eljövételének megünneplésére!

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

KÖZÖS ESTÉINK VOLTAK A JÓ PÁPÁVAL

Ferenc pápa, 2014. április 27-én, az Isteni irgalmasság vasárnapján avatta szentté Szent XXIII. János és Szent II. János Pál pápákat. A kereszténység történetében egyedülálló, hogy egyszerre két egykori egyházfőt emeltek a szentek sorába.

Ebből az alkalomból került sor a gávai Egyházközségben egy 4 előadásból álló sorozat megtartására, *Sotto il Monte-tól Rómáig - Közös esték a Jó pápával* címmel. Mindennek célja, hogy az

érdeklődő résztvevők jobban megismerjék Szent XXIII. János pápa életét, személyiségét és

cselekedeteit. Az előadások tagolásában fontos szerepet játszott János pápa életének 4 fő szakaszra oszthatósága. Az első alkalomra 2014. november 14-én került sor a gávai Munkás Szent József templomban. Ekkor Angelo Giuseppe Roncalli gyermek- és fiataléveivel ismerkedtek meg a résztvevők. Korabeli és jelenkori fotók vetítése által láthattuk szülőházát, szüleit ábrázoló képet, a templomot ahol megkeresztelték. Majd élete legfőbb célkitűzésének a beteljesülését: pappá válását. Megtudhattuk, hogy ki volt számára az oroszlánszívű püspök és miként élte meg az első világháború borzalmait. A második alkalommal - 2014. november 21-én - Rómába új hivatalvállalásának körülményeiről esett szó, majd címzetes érsekké való kinevezéséről. Megismertük életének azt a szakaszát amelyet bolgár, török és görög apostoli delegátusként töltött. A 2014. november 28-án megtartott, immár harmadik közös estén francia földön való tartózkodásának körülményeit ismertük meg. Bíborosi kinevezése után pedig Velencében, Szent Márk oroszlánjának árnyékában töltött nagyszerű éveit. 2014. december 5-én került sor az utolsó, befejező közös este megtartására. Ezen az alkalmon megválasztásának körülményeiről esett szó, majd tevékenységéről, mint Szent Péter apostol 261. utóda. Érintve életének fő művét, a II. Vatikáni Zsinat összehívását és megnyitását.

Mind a négy előadás, egyenként kicsivel több mint egy órán át tartott. Azonban egy ember életének 82 esztendejét összefoglalni mindössze 4 órában - lehetetlen. János pápa élete pedig bővelkedett fordulatokban, érdekességekben egyaránt. De ami ezt a nagy ívű 82 évet összefogja, az a kétségtelen és végtelen hit a felettünk levő irgalmas Istenben. Mind érseki, mind pápai jelmondata: ***Obedientia et Pax*** - Engedelmesség és béke. Gyermekkorától kezdve pap szeretett volna lenni, egy kis olasz falu plébánosaként. Nem vágyott- és nem kért a maga számára egyházi előmeneteleket. De mégis, a jó Isten különös gonddal egyengette az útját, melyre az ő válasza annyi volt, hogy engedelmeskedett és békét igyekezett teremteni mindig és minden időben. Velencei pátriárkaként mondott székfoglaló beszédében erről így nyilatkozott: „... *Hogy megőrizve a katolikus tanítás szilárdságát a hit és erkölcs terén, inkább keresem azt, ami egyesít, mint azt, ami elválaszt vagy ellentéteket szít...*”. János pápa egész életében az Isten szeretetébe helyezte magát, abból élt. Olyan különleges módon tudta átszűrni ezt a saját szívére, hogy abból mindenki megérezte valami számára hasznosat. Így áll ma előttünk egy elmúlt kor tanújaként, de ugyanakkor minden korban segítő és követhető példa is!

Az előadásokon készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)